

Nu kunnu þe hittas, fræls man ok annöþughær, dræpær
 huar þerra annan, þa ær þæn frælse gildær ok þrællin
 ugildær, þy at han uar egh folk fræls. § 2. Nu uarþær
 gæfþræll dræpin, han ær gildær at þrim markum taldum.
 5 utan hin giui ut aruit, sum þæt hauær inne, ok ættin æpte
 eþ fiughurtan manna uita, at han uar egh gæfþræll.

XVIII. Vm æn lurkær landafæghi uarþær dræpin ælla
 lekare, ælla ughurmaghi dræpær man.

Nu uarþær dræpin lurkær landafæghi, þæt æ þæn ma-
 10 þær, sum gangær mæþ pik ok ringaþum bulla; han ær gil-
 dær at þrim markum. §. 1. Nu uarþær lekare dræpin, þa
 böte arua hans þriggia iamlanga gambla kuighu ok köpa
 hanum nyia hanzska ok nyia skoa ok smyria baþe; þa skal
 taka kuighuna ok leþa up a högh ok halan i hand arua
 15 lekarans sætia. Þa skal bondin til hugga mæþ gisl þry hug;
 far han haldit, haui at botum sinum, slippær hanum kui-
 ghan, þa slippe hanum aldær faghnaþær. §. 2. Nu dræpær
 ughurmaghi man, þæt ær þriþiungær af fiuratighi markum;
 þæt takær malsæghande ok huatzske karl ælla kunungær.

5. Öfvers. om icke den
 gifver ut arfvet, som hafver det
 inne. — Därigenom visar han, att
 den dräpte ej var hans gäfräl.

7. *Lurkær* (isl. *lurkr*) m. 1)
 Påk, stör. 2) Odugling, lurk;
lurkær landafæghi o: landstry-
 kande tiggare (*fæghia*: fäja, sopa).

9. *æ* = *ær*, såsom också står
 i två handskrifter. Jämför här-
 med vår nuvarande talspråks-
 form *ä*.

10. Schlyter (Ordb. s. 100a
 och 512b) menar, att *ringaþær*
 betyder rund och är pret. part.
 af *ringa* göra rund, men detta
 verb betyder annars förse med
 eller omgifva med ring och *bulle*
 ensamt betyder en rund skål.

Tamm i Uppsalastudier s. 33
 anser därför, att här menas en
 skål, besatt med ringar för att
 därmed bäras på stafven. „I
 denna beskrifning igenkännes
 det ännu bibehållna bruket inom
 katolska kyrkan, att pilgrimerna
 vandra med en staf och därvid
 fäst rund flaska, vanligen för-
 färdigad af kurbits“ (Schlyter).

12. *Þriggia iamlanga gambla*
 = *Þriggia ara gambla*.

12, 13. *köpa* och *smyria* äro
 infinitiver se sid. 39a.

12—17. I äldre VGL.fms ett
 likadant stadgande, men där gäl-
 ler det gycklare, som blifvit sar-
 gad; det tillägges, att om han blott
 blir slagen, bötes därför intet.